

Sygn. akt VIII U 1954/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2017 r. w Gliwicach

sprawy K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o składki

na skutek odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 13 września 2016 r. **nr** (...) /RKS/6/OK

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1954/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 września 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C., powołując się na art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że K. B. jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy w kwocie 70.380,50 zł, wliczając należne odsetki za zwłokę naliczone na dzień wydania decyzji, w tym:

1) z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 5/2006r. do 3/2014r. w kwocie 15.728,69 zł oraz związanych z nimi:

- odsetkami za zwłokę w kwocie 12.368,00 zł,

2) z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 5/2006r. do 8/2015r. w kwocie 25.906,33 zł oraz związanych z nimi:

- odsetkami za zwłokę w kwocie 14.256,00 zł,

3) z tytułu składek na Fundusz Pracy za okres od 5/2006r. do 3/2014r. w kwocie 1.207,48 zł oraz związanych z nimi:

- odsetkami za zwłokę w kwocie 914,00 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż płatnik składek nie dopełnił obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z tym Zakład określił wysokość zadłużenia z tytułu składek, jak w sentencji decyzji.

W odwołaniu od powyższej decyzji skarżący K. B. domagał się cofnięcia decyzji ZUS w sprawie zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek oraz umorzenia powstałego zadłużenia. Odwołujący podniósł, że w wymienionych w decyzji okresach pracował w innych zakładach pracy, które były zobowiązane do opłacania za niego pełnych składek ZUS. Nadto podniósł, że kontaktował się z organem rentowym celem uzyskania informacji w sprawie płatności składek, który poinstruował go, że skoro zakład pracy opłaca pełne składki, to odwołujący jest zwolniony z opłacania składek z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Odwołujący dodał również, że w spornym okresie nie otrzymał od organu rentowego żadnego upomnienia, wezwania do zapłaty, ani monitu, wobec czego nie miał żadnej wiedzy na temat jakichkolwiek zaległości. Jego zdaniem ZUS naruszył w ten sposób zasadę informowania wyrażoną w art. 9 k.p.a. W ocenie odwołującego zadłużenie powstało na skutek niewiedzy, która wynikała ze złej informacji, którą otrzymał w ZUS, a następnie braku jakiegokolwiek informacji na temat zadłużenia.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

W uzasadnieniu ZUS wskazał, że bezspornym w niniejszej sprawie jest fakt prowadzenia przez odwołującego działalności gospodarczej w okresie wskazanym w decyzji. ZUS podkreślił, że odwołujący nie kwestionuje zasadności opłacania składek z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, ani też nie wysuwa zarzutów co do wysokości kwot składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy – odwołujący podnosi jedynie fakt błędnej informacji ze strony pracownika ZUS, co powinno skutkować umorzeniem zadłużenia. ZUS zaznaczył, że odwołujący nie wskazał dokładnie kiedy udzielono mu błędnej informacji, w jakim dniu, ani kto był jej autorem. W związku z tym, zdaniem organu rentowego zarzuty odwołującego co do udzielenia mu takiej informacji przez pracownika ZUS są niczym nie poparte.

ZUS wskazał również, że uwzględnił okresy, w których ubezpieczony podlegał ubezpieczeniom społecznym jako pracownik, tj. od 4 stycznia 2008r. do 26 marca 2013r., od 1 kwietnia 2014r. do 17 grudnia 2014r. oraz od 18 grudnia 2014r. do 25 lutego 2015r., i okresy te nie zostały wykazane w zaskarżonej decyzji. W związku z powyższym nie jest możliwe przyjęcie, że za cały okres prowadzenia przez odwołującego działalności gospodarczej był zwolniony z opłacania składek z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, ponieważ nie był on przez cały okres prowadzenia tej działalności zatrudniony u innego pracodawcy jako pracownik. ZUS zaznaczył, że w następujących okresach: od 1 lipca 2003r. do 31 lipca 2003r., od 1 listopada 2005r. do 3 stycznia 2008r., od 27 marca 2008r. do 31 lipca 2013r., od 1 września 2013r. do 31 października 2013r., od 1 grudnia 2013r. do 31 grudnia 2013r. odwołujący nie posiadał innego tytułu do ubezpieczeń społecznych, bowiem wynagrodzenie z tytułu zawartych umów zlecenia było niższe od obowiązującej go najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. Tym samym w ww. okresie odwołujący podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

ZUS dodał, że w piśmie z dnia 20 listopada 2015r. poinformował odwołującego o okresie podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, a także uzasadnił z czego on wynika i poinformował o konieczności sporządzenia prawidłowej dokumentacji zgłoszeniowej i rozliczeniowej.

Na rozprawie w dniu 5 maja 2017r. odwołujący podniósł, że jego zarobki w spornym okresie były wyższe od minimalnego wynagrodzenia, w związku z tym nie powinien podlegać obowiązkowi składkowemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy ustalił:

K. B. w okresie od 1 października 1998r. do 31 sierpnia 2015r. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...)W. (...).” w zakresie pośrednictwa pieniężnego. W dniu 18 września 2015r. ww. działalność została wykreślona z rejestru.

Pismem z dnia 30 maja 2016r. (...) Oddział w C. zawiadomił K. B. o wszczęciu w stosunku do niego postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, podając jednocześnie szczegółowe kwoty należności i kwoty odsetek.

Decyzją z dnia 13 września 2016r. ZUS stwierdził, że K. B. jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy w kwocie 70.380,50 zł, wliczając należne odsetki za zwłokę naliczone na dzień wydania decyzji.

Sąd ustalił, że K. B. w okresie od 4 stycznia 2008r. do 26 marca 2013r. oraz od 1 kwietnia 2014r. do 31 grudnia 2015r. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) S.A.

Ustalono, że odwołujący zawierał umowy zlecenia z (...) S.A., w ramach których świadczył pracę na rzecz tej spółki, na następujące okresy: od 14 marca 2007r. do 3 stycznia 2008r., od 18 lutego 2008r. do 31 marca 2008r., od 17 kwietnia 2013r. do 28 lutego 2014r., od 31 stycznia 2014r. do 28 lutego 2014r., od 18 lutego 2014r. do 1 czerwca 2016r., od 3 marca 2014r. do 31 marca 2014r., od 28 marca 2017r. do nadal. Jednocześnie Sąd ustalił, że za okres od marca 2007r. do stycznia 2008r. wykazano zerowe podstawy wymiaru składek, natomiast w poniższych okresach wykazano następujące podstawy wymiaru składek:

- (...) – 1.866,02 zł,
- (...) – 2.154,77 zł,
- (...) – 2.113,10 zł,
- (...) – 2.036,96 zł,
- (...) – 1.953,59 zł,
- (...) – 2.729,15 zł,
- (...) – 1.145,83 zł,
- (...) – 902,37 zł,
- (...) – 67,50 zł.

Nadto ustalono, że w latach 2006 – 2007 ubezpieczony uzyskał przychód z tytułu działalności wykonywanej osobiście (umowy zlecenie), który wyniósł w 2006r. 17.475,47 zł, w 2007r. 6.796.65 zł.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, świadectwa pracy z dnia 28 marca 2013r. wystawionego przez (...) sp. z o.o. (k.14) i świadectwa pracy z dnia 5 stycznia 2016r. wystawionego przez (...) S.A. (k.15), zeznań podatkowych odwołującego PIT-8B za rok 2006, PIT-36 za rok 2006, PIT-11 za rok 2007, PIT-36 za rok 2007, pisma (...) S.A. z dnia 16 maja 2017r. (k.28).

Sąd uznał, iż zgromadzony materiał dowodowy jest wystarczający dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd zaznacza, że zgłoszony przez ubezpieczonego w odwołaniu wniosek o cofnięcie zaskarżonej decyzji jest bezzasadny, gdyż katalog rozstrzygnięć sądu odwoławczego rozpoznającego w pierwszej instancji odwołania od decyzji organów rentowych normuje wyczerpująco art. 477¹⁴ k.p.c., w którym nie wymieniono cofnięcia zaskarżonej decyzji.

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym, regulują przepisy ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2017r., poz. 1778 ze zm.), zwanej ustawą systemową. Zgodnie z art. 1 tej ustawy ubezpieczenia społeczne obejmują ubezpieczenie emerytalne, ubezpieczenia rentowe i ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, 4 i 5 obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są:

- 1) pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów;
- 4) osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej "zleceniobiorcami", oraz osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4;
- 5) osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Po myśli art. 12 ust. 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Z kolei zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne w następujących okresach:

- 1) pracownicy - od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku;
- 2) osoby wykonujące pracę nakładczą oraz zleceniobiorcy - od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy;
- 4) osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy systemowej osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3, 10, 18a, 20 i 21, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego albo wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1a. Jak wynika bowiem z ust. 1a ubezpieczeni wymienieni w ust. 1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego lub wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art.

18 ust. 4 pkt 5a, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b i art. 16 ust. 10a.

Natomiast zgodnie z art. 9 ust. 2a ustawy osoba, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, prowadząca jednocześnie pozarolniczą działalność, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu tej działalności, jeżeli z tytułu wykonywania umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, oraz współpracy przy wykonywaniu tych umów podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe jest niższa od najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 18 ust. 8. Może ona dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z tytułu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4. Osoba, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, prowadząca jednocześnie pozarolniczą działalność, dla której właściwa jest podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o której mowa w art. 18a, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z obu tytułów, z zastrzeżeniem ust. 2c.

Z kolei art. 18 ust. 8 omawianej ustawy stanowi, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

W myśl art. 20 ust. 1 ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1-4 należy do płatnika składek (ust. 2), natomiast osoby prowadzącej działalność gospodarczą spoczywa na tej osobie (ust. 3).

Według art. 17 w związku z art. 46 ustawy, płatnik składek obowiązany jest według zasad wynikających z przepisów niniejszej ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych pracowników, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Rozliczenie składek oraz wypłaconych przez płatnika w tym samym miesiącu świadczeń następuje w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA.

Po myśli art. 47 ustawy płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc.

Zgodnie zaś z treścią art. 48 ustawy, jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolnionym, organ rentowy dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji, bez uwzględnienia wypłaconych płatnikowi świadczeń, zawiadamiając go o tym. Jeżeli po wymierzeniu składek z urzędu płatnik złoży deklarację rozliczeniową, organ rentowy koryguje wymiar składek do wysokości wynikającej ze złożonej deklaracji z uwzględnieniem wykazanych w niej świadczeń.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy systemowej od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017r., poz. 201 ze zm.).

Obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego wynika z art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1938 ze zm.), w którym wymieniono osoby podlegające temu obowiązkowi. Wśród nich wskazano m.in. pracowników (pkt 1 lit. a), osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą (pkt 1 lit. c), osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia (pkt 1 lit. e).

Zgodnie z art. 82 ust. 1 ww. ustawy w przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

Z kolei obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy wynika z art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1065 ze zm.), w myśl którego m.in. osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, pracodawca za pracownika i osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia są zobowiązani do opłacania obowiązkowej składki na Fundusz Pracy ustalonych od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę. Natomiast w myśl art. 107 ust. 4 od składek na Fundusz Pracy nieopłaconych w terminie Zakład Ubezpieczeń Społecznych pobiera odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, ze zm.).

Z cytowanych wyżej przepisów wynika, że osoba, która jest zatrudniona na podstawie stosunku pracy i dodatkowo prowadzi działalność gospodarczą, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlega jako pracownik. Jednakże, jeśli podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracownika jest niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia i jednocześnie osoba ta ma inny tytuł do ubezpieczeń, np. prowadzi działalność gospodarczą, to obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlega z obu tych tytułów. Podobna zasada dotyczy wykonywanej równocześnie umowy zlecenia i działalności gospodarczej. Składki z tytułu działalności gospodarczej muszą być opłacane jeśli podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu umowy zlecenia jest niższa od najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 18 ust. 8.

Zatem w takim przypadku to na ubezpieczonym prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą, jako na płatniku składek, ciąży obowiązek dokonania w swoim imieniu zarówno zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego, jak i obowiązek składania na bieżąco deklaracji rozliczeniowych, korekty ewentualnych nieprawidłowości oraz opłacania należnych składek. W wypadku zaś niedopełnienia tego obowiązku, ZUS ma prawo wydać decyzję z urzędu zarówno co do okresu podlegania ubezpieczeniom jak i co do wymiaru składek. Zgodnie bowiem z treścią art. 83 ust 1 pkt 1-3 ustawy systemowej ZUS wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących m.in. zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń, ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek.

W niniejszej sprawie odwołujący K. B. zakwestionował treść decyzji ZUS z dnia 13 września 2016r. stwierdzającej, że jest on dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za okres od maja 2006r. do marca 2014r. (składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy) oraz od maja 2006r. do sierpnia 2015r. (składki na ubezpieczenie zdrowotne) w kwotach wskazanych w decyzji. Bezsportny jest przy tym fakt prowadzenia przez niego działalności gospodarczej. Odwołujący nie kwestionował bowiem faktu prowadzenia takiej działalności, natomiast podniósł, że w okresie wskazanym w decyzji był zatrudniony jako pracownik u innych pracodawców, a nadto nie został należycie poinformowany o powstałych zaległościach. Wskazał również, że jego zarobki w spornym okresie były wyższe od minimalnego wynagrodzenia, w związku z tym nie powinien podlegać obowiązkowi składkowemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

W ocenie Sądu orzekającego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie podważył w żaden sposób prawidłowości zaskarżonej decyzji.

Przede wszystkim Sąd zwraca uwagę, że dodatkowe składki z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej zostały przez ZUS naliczone tylko i wyłącznie za te okresy, kiedy odwołujący nie podlegał ubezpieczeniom społecznym czy to z umowy zlecenia, czy też z umowy o pracę. Sąd podkreśla, że organ rentowy wydając przedmiotową decyzję uwzględnił okresy zatrudnienia odwołującego jako pracownika w (...) S.A., tj. okresy od 4 stycznia 2008r. do 26 marca 2013r. oraz od 1 kwietnia 2014r. do 31 grudnia 2015r., i nie zostały one wykazane w decyzji. Sąd zgodził się również z organem

rentowym, iż umowa zlecenia została zawarta dopiero 14 marca 2007r., a umowa o pracę 4 stycznia 2008r., jednakże za okres od marca 2007r. do stycznia 2008r. wykazano zerowe podstawy wymiaru składek, zatem za ten okres należało naliczyć zaległość odwołującemu. Nadto Sąd podzielił stanowisko ZUS, zgodnie z którym skoro odwołujący nie świadczył pracy przez pełny miesiąc marzec 2013r. (umowa o pracę obowiązywała do dnia 26 marca 2013r.), to w tym miesiącu podlegał on obowiązkowi składkowym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, przy czym wysokość składki została obliczona w sposób proporcjonalny. Analogiczna sytuacja miała miejsce w kwietniu 2013r., kiedy to umowa zlecenia została zawarta dopiero w dniu 17 kwietnia 2013r., stąd odwołujący podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej za kwiecień 2013r.

Słusznie również organ rentowy wskazał, że podleganie przez odwołującego ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie od maja 2013r. do lipca 2013r., od września 2013r. do grudnia 2013r. oraz w marcu 2014r., jak również w latach 2006-2007, podyktowane jest wysokością wynagrodzenia z tytułu zawartej umowy zlecenia, które było niższe od obowiązującej najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. Nie ma bowiem znaczenia podnoszony przez odwołującego argument, iż w spornym okresie osiągane przez niego zarobki były wyższe od minimalnego wynagrodzenia, ponieważ zgodnie z cytowanymi wyżej przepisami – art. 9 ust. 2a w zw. z art. 18 ust. 8 ustawy systemowej – wynagrodzenie w przypadku umowy zlecenia musiałoby być wyższe od podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. Sąd podkreśla, że kwota wymiaru składek ustalona zgodnie z ww. przepisami w 2013r. wynosiła 2.227,80 zł, a w 2014r. 2.247,60 zł, natomiast osiągane przez odwołującego w okresie od maja 2013r. do lipca 2013r., od września 2013r. do grudnia 2013r. oraz od września 2013r. do grudnia 2013r. podstawy wymiaru były niższe od ww. kwot. Również w latach 2006-2007 podstawy wymiaru osiągane przez odwołującego nie mogły być wyższe niż kwoty wymiaru ustalone zgodnie z art. 18 ust. 8 ustawy, ponieważ w całym roku 2006r. jego przychód wyniósł 17.475,47 zł, a w 2007r. 6.796,65 zł, natomiast podstawy wymiaru składek obliczone w myśl art. 18 ust. 8 ustawy systemowej kształtowały się następująco: 01-02/2006: 1.408,34 zł, 03-05/2006: 1.517,17 zł, 06# (...): 1.518,11 zł, 09-11/2006: 1.456,36 zł, (...): 1.478,80 zł, 01-02/2007: 1.478,80 zł, (...): 1.597,51 zł, 04-05/2007: 1.597,51 zł, (...): 1.625,48 zł, 07# (...): 1.625,48 zł, 09-11/2007: 1.586,60 zł, (...): 1.622,05 zł.

Sąd zwraca również uwagę, że organ rentowy ma rację co do zadłużenia odwołującego z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne, ponieważ jak wynika z przytoczonego wcześniej art. 82 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z kilku tytułów – np. prowadzonej działalności gospodarczej, umowy zlecenia, czy umowy o pracę - składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

Sąd zaznacza nadto, iż zgodnie z przepisami to płatnik składek jest zobowiązany do składania deklaracji i opłacania składek oraz rozliczania ich w terminie, stąd też organ rentowy nie ma obowiązku, by każdego płatnika wzywać do opłacenia brakujących składek czy też informować o zaistniałych nieprawidłowościach. Zatem odwołujący, jako płatnik składek – osoba prowadząca działalność gospodarczą – winien dopilnować ww. obowiązków.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu Okręgowego, organ rentowy słusznie wykazał zaległości odwołującego wobec ZUS w spornym okresie z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy. Odwołujący nie był pracownikiem zatrudnionym w oparciu o umowę o pracę w całym okresie spornym. Z kolei w okresach, w których prowadził działalność gospodarczą w zbiegu z wykonywaniem umów zlecenia, wykazane podstawy wymiaru z tytułu wykonywanych zleceń były niższe niż określone w art. 18 ust. 8 ustawy systemowej, zatem w tym czasie odwołujący podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek